

تأثیر نوارهای ساسانی بر هنر اسلامی از آغاز تا پایان دوره سلجوقی*

احمد زارع ابرقویی** سیدرسول موسوی حاجی*** جمشید روستا****

چکیده

نوارهای ساسانی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین شاخصه‌های تشخیص هنر این دوره، به‌وفور بر نقش‌برجسته‌ها، پارچه‌ها و ظروف سیمین عصر ساسانیان به‌چشم می‌خورند. نوارهایی که می‌توان نمونه‌هایی از آنها را در اوائل دوران اسلامی نیز مشاهده نمود. بنابر آنچه بیان شد هدف از انجام این پژوهش، شناخت نوارهای ساسانی و چگونگی تأثیر آنها در دوره اسلامی است. مطابق با این هدف پرسش‌هایی نیز قابل طرح است بدین قرار که ویژگی‌های اصلی نوارهای ساسانی چه بوده است، آیا نوارهای اسلامی به‌کار برده شده بر نقاشی‌ها، پارچه‌ها و ظروف سیمین نیز از نمونه‌های ساسانی اقتباس شده‌اند و این نوارها در کدام‌یک از دوره‌های اسلامی نمود بیشتری داشته‌اند. درواقع در پژوهش حاضر تلاش بر آن است تا از طریق گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای و اسنادی با بهره‌گیری از روش تحلیلی- تطبیقی همراه با بررسی کاربرد، کارکرد و ویژگی نوارهای ساسانی و مقایسه آن با ویژگی‌های نوارهای اسلامی، تأثیرپذیری هنر اسلامی و نوارهای آن از ساسانیان اثبات شود. برای رسیدن به چنین هدفی با ارائه نمونه‌هایی از نوارهای یادشده، مطالعه تطبیقی بین نقش‌های نواردار در دوره ساسانی با سده‌های آغازین اسلام صورت گرفت که از این طریق، تأثیرگذاری نوارهای ساسانی بر هنر اسلامی با ویژگی‌هایی تقریباً یکسان مشاهده شد. بدین صورت که ویژگی‌هایی همچون مواج‌بودن و از ابتدا به انتها پهن شدن عیناً در نقوش اسلامی به‌کار رفته‌اند و در ویژگی مختص خاندان سلطنت بودن تنها مفهوم پادشاه به خلیفه یا امیر تغییر یافته است. در هر حال، تقدس و جایگاه ویژه این نوارها در دوره‌های پس از اسلام همچنان حفظ گردیده است. با بیان دلایل این تأثیرگذاری‌ها، چگونگی راهیابی نوارهای ساسانی به جهان اسلام نیز توضیح داده شده است. این اقتباس از اوائل دوران اسلامی در حوزه‌های مختلف هنری تا اواخر دوره سلجوقیان به‌چشم می‌خورد لیکن سهم دوره‌هایی همچون اموی، عباسی، سامانیان و آل بویه بسیار چشمگیرتر است.

کلیدواژگان: هنر ساسانی، هنر سده‌های آغازین اسلام، نوارهای ساسانی، نوارهای اسلامی.

* مقاله پیش‌رو، برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد احمد زارع ابرقویی باعنوان "بررسی پیشینه نوارهای ساسانی و چگونگی تأثیر آن بر امپراتوری بیزانس و جهان اسلام" به‌راهنمایی آقای دکتر سیدرسول موسوی حاجی در دانشگاه سیستان و بلوچستان است.
** کارشناس‌ارشد پژوهش هنر، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابرقوه، یزد (نویسنده مسئول).

ahmadzare62@gmail.com

*** دانشیار، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه مازندران، بابلسر.

**** استادیار، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید باهنر، کرمان.

مقدمه

هرگاه سخن از هنر ساسانی به میان می‌آید گستره وسیعی در ذهن نقش می‌بندد چراکه برخی نقش‌مایه‌های ساسانی از یک سو تا آسیای میانه و چین و از سوی دیگر تا بیزانس و حتی فرانسه نفوذ کرده‌اند (پاکباز، ۱۳۸۵: ۷۶۶). این گستردگی نه تنها در مکان جاری است بلکه در زمان نیز سرایت دارد زیرا هنر ساسانی تأثیر عمیقی بر هنر اسلامی گذاشت آن گونه که این هنر عناصر بیشماری را از ساسانیان وام گرفت. یکی از این عناصر هنری، نوارهای ساسانی بود که نمود آن در هنر اسلامی به چشم می‌خورد و جالب توجه است که پس از چندین سده از ظهور اسلام همان ویژگی‌های نوارهای ساسانی در نوارهای اسلامی نیز، قابل مشاهده است.

بنابر آنچه بیان شد هدف از نگارش پژوهش حاضر، شناخت صحیح نوارهای ساسانی، نقش و جایگاه آنها در هنر این دوره و چرایی و چگونگی تأثیر این نوارها در سده‌های آغازین اسلام است. پیرو این هدف، پرسش‌هایی هم که قابل طرح است بدین قرار است که ویژگی‌های اصلی نوارهای ساسانی و دلایل کاربرد آنها چه بوده است، در کدامیک از دوره‌های اسلامی این نوارها نمود بیشتری داشته‌اند و چرا و چگونه این نوارها به دوران اسلامی راه یافته‌اند. در پاسخ به این سؤالات باید بیان داشت که ساسانیان با اقتباس از هنر سلسله‌های پیشین، هنری پالوده و ناب را به وجود آوردند که توانست چندین سده پس از انقراض این سلسله، به حیات خود ادامه دهد. هنر نوپای اسلام نوظهور نیازمند غنای هنر ساسانی بود، از طرفی اندیشه و نگاه سلطنتی حکومت‌های اولیه اسلامی همچون امویان و عباسیان موجب وام‌گیری از هنر پادشاهانه ساسانی شد و یکی از این نقوش شاه‌محور، نوارهای ساسانی بود. جالب توجه است که ویژگی‌های نوارهای این دو دوره تقریباً یکسان است. چراکه نوارهای ساسانی دارای چند ویژگی اصلی مانند مختص خاندان سلطنت بودن، تقدس، موج و به‌هتزاز درآمده و از ابتدا به انتها پهن شدن است. برای نمونه، موج بودن و از ابتدا به انتها پهن شدن عیناً در هر دو دوره به کاررفته یا در ویژگی مختص خاندان سلطنت بودن تنها مفهوم پادشاه به خلیفه یا امیر تغییر یافته در هر حال، تقدس و جایگاه ویژه این نوارها حفظ شده است.

اگرچه در میان پژوهشگران درباره تأثیر هنر ساسانی بر هنر اسلامی سخن به میان آمده لیکن تأثیر عمیق نوارهای ساسانی بر هنر اسلامی که از مهم‌ترین مؤلفه‌های شناخت این

تأثیر گذاری است، از نظر دورمانده و نیازمند پژوهش است. چراکه این نوارها با ویژگی‌های ظاهری و کاربردی تقریباً یکسانی در دوران اسلامی تکرار شده‌اند و با تشخیص چنین نوارهایی در یک نقش، می‌توان به ساسانی بودن یا متأثر از ساسانی بودن آن پی برد. از این طریق، می‌توان گامی دیگر در جهت شناخت علمی هنر ساسانی، هنر اسلامی و چگونگی تأثیر گذاری‌ها و تأثیر پذیری‌ها برداشت.

پیشینه پژوهش

تاکنون پژوهش‌های بسیاری درباره تأثیر هنر ساسانی بر هنر اسلامی انجام شده است. زمانی (۱۳۹۰) در کتاب "تأثیر هنر ساسانی در هنر اسلامی" به تفکیک، آثار هنری شامل گچبری، نقاشی، مجسمه‌سازی، فلز کاری، بافندگی، سفال، کاشی کاری، سکه‌ها و تأثیر هنرهای مختلف دوره ساسانی در هنر و بناهای مختلف سده‌های متفاوت اسلامی را بررسی کرده است. چرغعلی گل (۱۳۸۹) در پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد خود با عنوان "تداوم نقوش ساسانی در نگارگری مکتب شیراز"، سه عنصر قرینگی، لباس‌ها و سربندها را در نقوش ساسانی و نگاره‌های مکتب شیراز بایکدیگر تطبیق داده و آنها را باهم هماهنگ دانسته است. رضایی (۱۳۸۷) نیز در پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد خود با عنوان "تأثیر شاخصه‌های معماری ساسانی بر مساجد ایرانی تا قرن پنجم هجری" به این نتیجه رسید که اسلام، هنر ساسانی را چون میراثی گرانبها دربرگرفت و از آن تأثیر پذیرفت و در ساختار و تزئینات مساجد تا سده پنجم ه.ق. به کار بست. خزائی (۱۳۸۵) در مقالاتش با عنوان "نقش تزئینات هنر ساسانی در شکل‌گیری هنر اسلامی ایران در سده‌های سوم تا پنجم هجری"، "نقش سنت‌های ساسانی در شکل‌گیری هنر اسلامی در سده‌های سوم تا پنجم" و "بازتاب مؤلفه‌های ایرانی در روند شکل‌گیری فرهنگ و هنر اسلامی ایران در سده‌های سوم تا پنجم هجری" به این امر دست یافته است که سنت‌های هنری، فرهنگی و باورهای ملی به‌خصوص هنرهای تجسمی ایران باستان در آفرینش و شکوفایی هنر اسلامی به‌ویژه در سده‌های سوم تا پنجم ه.ق. نقش داشته‌اند. اگرچه در هریک از پژوهش‌های بالا اشاراتی مختصر به موضوع مقاله حاضر شده لیکن در هیچ پژوهشی بطور جداگانه و جامع بررسی نشده است. در واقع کاربرد، ویژگی و نقش نوارهای ساسانی بر هنر اسلامی و تأثیراتی که بر هنر بعد از دوران ساسانی گذاشته مورد مطالعه و ارزیابی قرار نگرفته است.

روش پژوهش

تحقیق حاضر براساس هدف، از نوع تحقیقات بنیادی و براساس ماهیت و روش، از گونه تحقیقات توصیفی - تطبیقی است. روند انجام این پژوهش بدین گونه است که داده‌ها و اطلاعات مورد نیاز از میان منابع و پژوهش‌های قبلی استخراج گردید و تا حصول نتایج علمی، تجزیه و تحلیل کیفی شد. گفتنی است مطالعه تطبیقی نقوش ساسانی و اسلامی و مقایسه خصوصیات ظاهری و کاربردی آنها، روش اصلی این تجزیه و تحلیل بوده است.

ویژگی‌ها و کاربرد نوارهای ساسانی

برای آنکه از نوارهای ساسانی تعریفی ارائه شود، لازم است ابتدا به مفهوم دیهیم پرداخت. «دیهیم: یونانی DIADEMA که در فرانسوی DIADEME شده به معنی تاج، در یونانی اصلاً نوار یا رشته، مخصوصاً به نوار که گرد TIARA افسر پادشاه ایران بسته می‌شد.»^۱ (برهان، ۱۳۶۲: ۹۲۱). براساس این تعریف، دیهیم همان نوار است لیکن با نگاهی دقیق به نقش دیهیم در آثار ساسانی دیده می‌شود که دیهیم از دو قسمت نوار و یک حلقه ساده تشکیل شده است (تصویر ۱). البته به نظر می‌رسد که این تعریف دقیق تر باشد: «فرّ یا دیهیم شاهی حلقه ساده‌ای بود که در پیرامون سر بر روی پیشانی می‌نشست و در پشت سر دو نوار چین‌دار یا راه‌راه داشت. به گمان، در زمان اسکندر به یونان راه یافت و بانام "دیادم" معمول شد.» (رجبی، ۱۳۸۳: ۴۶۸). مطابق با تعریف دوم، این نوارها جزئی از دیهیم‌های ساسانی است. لیکن بی‌شک این نوارها هویتی مستقل از دیهیم داشته‌اند چراکه نه تنها همراه با این حلقه نقش شده‌اند بلکه در بسیاری از نقوش ساسانی نیز همراه افراد و اشیای مختلف به تنهایی و بدون حلقه آمده‌اند. همانند ماهی که بر فراز طاق بزرگ بستان نقش شده است (تصویر ۱) و نوار که به دهنه، ساق و دم اسب‌های ساسانی و کمان پادشاه بسته شده که در ادامه به آن، اشاره خواهد شد (تصویرهای ۲، ۳ و ۶). پس نوارهای ساسانی که از جنس پارچه‌های ابریشمی نازکی بودند، همان روبان‌های^۲ ساسانی هستند که به وفور بر نقش برجسته‌ها، پارچه‌ها و ظروف سیمین ساسانیان به چشم می‌خورند و در هنر این دوره، عنصری تزئینی و نمادین به شمار می‌آیند. آنها با حضور خود به افراد، اشیا و حیوانات حامل آنها، جایگاهی ویژه می‌بخشیدند. این نوارها را که همراه خدایان، نیروهای مافوق بشری، پادشاه ساسانی، خانواده، حیوانات^۳ و اشیای سلطنتی می‌توان دید، به عنوان شاخصی برای تشخیص هنر ساسانی نقشی کلیدی دارند. چراکه دارای چند ویژگی اصلی هستند که این نوارها را

خاص این امپراطوری می‌کند. مقایسه این ویژگی‌ها با نوارهای دوره‌های بعد از این امپراطوری، راهگشای تأثیر و تأثرات آنها در بستر زمان است. براین اساس، ویژگی‌های نوارهای ساسانی به شرح زیر بررسی می‌شوند و پس از آن، با نوارهای اسلامی متأثر از این نوارها مقایسه می‌گردند.

- مختص خاندان سلطنتی

با مقایسه نقوش انسانی در هنر ساسانی چنین به دست می‌آید که تنها پادشاه یا خانواده اوست که دارای نوار هستند. برای نمونه، تأمل بر صحنه پیروزی شاپور بر والرین^۴ در نقش رستم (تصویر ۲)، بیننده را به این نکته رهنمون می‌کند که نه والرین و نه فیلیپ عرب به عنوان دو فرد غیر ایرانی چنین نوار را نه پشت سر و نه بر کفش خود دارند. حال آنکه شاپور این نوار را هم بر کفش و هم بر دیهیم خود دارد. نقش کرتیر^۵ به عنوان فردی ایرانی که بعداً به نقش برجسته افزوده شده با آن جایگاه اجتماعی که به عنوان مهم‌ترین موبد ساسانیان است نیز، فاقد چنین نوار است. در صورتی که اسب پادشاه در همین نقش برجسته به دم خود نوار دارد و بیانگر این است که این چنین نوارهایی به خاندان سلطنتی و آنچه متعلق به این خانواده است، اختصاص دارد. تنها نقشی که در آن شخصی غیر از پادشاه ساسانی دارای نوار است، نقش برجسته پیروزی اردشیر بر اردوان پنجم آخرین پادشاه اشکانی در فیروزآباد فارس است (تصویر ۳). در این نقش، اردوان و وزیرش نیز دارای نوارهایی مشابه هستند. نکته قابل توجه اینجاست که اردوان و وزیرش در حال واژگونی هستند و نوارهایشان شکوه نوارهای اردشیر و شاپور را ندارد. گویا در این نقش برجسته ساسانیان قصد بیان این را داشتند که اشکانیان نیز دارای نشان سلطنتی ایرانی بودند ولی به دست ما نابود شدند و سلطنت ما باشکوه‌تر خواهد بود. در قسمت چپ همین نقش برجسته، سربازی پارسی بر حریف پارتی خود غلبه کرده و دستان خود را گرد گردن او انداخته است. هیچ‌کدام از این سربازها چنین نوار را ندارند و میان اسب‌های حاضر در میدان نبرد تنها اسب اردشیر و شاپور است که به تاج خود چنین نوارهایی را دارند که گویای همان سلطنتی بودن این نوارهاست.

- تعدد و تقدس

تقریباً تمام شاهان ساسانی نوار پادشاهی را دارند و آنقدر این عنصر در هنر این دوره تکرار می‌شود که در میان پژوهشگران نام نوارهای ساسانی را به خود می‌گیرند. از آنجایی که این نوارها جزئی از لباس یا فرّ شاهی آنان محسوب می‌شدند (رجبی، ۱۳۸۳: ۴۶۸) پس بایستی دارای قداست و جایگاه ویژه‌ای باشند.

چنانکه تمام این نوارها موج هستند حتی اگر شخص ثابت باشد. برای نمونه، نقش برجسته شاپور در نقش رستم گواه این موضوع است (تصویر ۲). باینکه اسب شاپور ثابت است لیکن نوارهای دیهیم او در پشتش به اهتزاز درآمده‌اند (فریدنژاد، ۱۳۸۴: ۱۵۲). البته باید گفت که معدود نقوشی نیز وجود دارند که در آنها نوارها در حال اهتزاز نیستند که از این بین می‌توان به نقش برجسته دیهیم‌ستانی اردشیر دوم در طاق بستان اشاره نمود (تصویر ۴). چنین به نظر می‌رسد که هنرمند برای نشان دادن هرچه بیشتر قدرت و شوکت پادشاه، نوارهای او را پُرچین‌تر و موج‌تر رسم کرده‌است. این ویژگی تاجایی نقشی اساسی می‌یابد که برای نمونه در نقش پیروز اول^۷ در طاق بزرگ بستان (تصویر ۵)، نوارهای دیهیم پیروز به صورت متقارن در دو طرف سر وی رو به بالا قرار گرفته‌اند تا نوارها بتوانند در نمای روبرو نیز به اهتزاز درآیند (سرفراز، ۱۳۸۱: ۲۹۴). دربارهٔ سمبلیک بودن اهتزاز این نوارها، همان بس که به بشقاب سیمین زرانود قلمزنی شده‌ای در موزهٔ متروپولیتن^۸ نیویورک آمریکا اشاره نمود که متعلق به اواخر سده پنجم میلادی است (تصویر ۶). در نقش این بشقاب، پادشاه ساسانی فیروز یا قباد اول در حال شکار قوچ است (محمدپناه، ۱۳۸۶: ۱۹۷) و نواری که به کمان اوست خلاف جهت حرکت سوار و وزش

از دیگر نشانه‌هایی که گواه بر قداست این نوارهاست، می‌توان به دلایل زیر اشاره نمود.

- آناهیتا، ایزد بانوی آب نیز نوار دارد چنانکه در نقش برجسته دیهیم‌ستانی نرسی^۹ در نقش رستم و طاق بزرگ بستان هم دیده می‌شود (تصویر ۵).
- هلال ماهی که بر فراز طاق بستان نقش شده (تصویر ۱) و مظهر آناهیتاست نیز، همراه خود نوار دارد (هرمن، ۴۷۳: ۴۷).
- همان‌طور که در نقش برجسته دیهیم‌ستانی اردشیر دوم در طاق بستان مشاهده می‌شود (تصویر ۴)، میترا و اهورامزدا هم دارای نوار مقدس هستند (سرفراز و فیروزمندی، ۱۳۸۱: ۲۹۶).
- در هیچ‌یک از مراسم تاج‌ستانی ساسانیان، حلقه مقدس یا حلقه قدرت و دیهیم یا فرّ ایزدی بدون نوار نیست.
- پشت سکه اردشیر، آتشدانی است که به پایه‌های این آتشدان نیز دو نوار متصل است (اکبرزاده، ۱۳۸۵: ۸۷ و ۶۸).
- بر اساس جایگاهی که عنصر آتش در اندیشه ساسانی دارد، این سکه نشانی دیگر از قداست این نوارهاست.
- چین‌دار و موج‌بودن یکی دیگر از ویژگی‌های این نوارها چین‌دار و موج‌بودن آنهاست.

تصویر ۱. بالای طاق بزرگ بستان، دیهیم در دست الهگان پیروزی و هلال ماه ثوردار (هرمن، ۱۳۷۴: ۷۴).

تصویر ۲. نقش رستم، نوارهای موج و چین‌دار در نقش برجستهٔ پیروزی شاپور اول بر والرین. (سرفراز و فیروزمندی، ۱۳۸۱: ۲۹۵).

دورهٔ اسلامی رسید و بر جریان هنر تصویری ایران تا زمان سلجوقیان تأثیر قاطع گذاشت. استیلای مغولان بر ایران، نقطهٔ پایان این روند بود.» (پاکباز، ۱۳۸۴: ۱۳). نوارهای ساسانی نیز همچون دیگر عناصر مؤثر بر هنر اسلامی، در هنر این دوران نمود یافتند و گاه یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های شناخت اقتباس هنر اسلامی از هنر ساسانی به‌شمار می‌روند.

نوارهای ساسانی در دوران خلفای اموی

هنر اموی (۶۶۱-۷۵۰م.) و تمدنی که این هنر را آفرید، هر دو بر اثر رویارویی دین و دولت جدید مسلمانان با سنت‌های خاور نزدیک پدید آمد. تولید اشیای نقره‌ای ایران شاید با تغییراتی در کیفیت آنها، در زمان فتوحات اسلامی ادامه یافت. این اشیای سیمین گروه پیچیده‌ای از اشیای به‌اصطلاح "مابعد ساسانی" را تشکیل می‌دهند. امویان در سایر زمینه‌های زندگی همچون مسکوکات یا دیوان‌سالاری تا پایان سده اول هجری قمری/هفتم میلادی، از شیوه‌های سنت کهن خاور نزدیک بهره‌گرفتند (اتینگهاوزن، ۱۳۸۴: ۱۹-۱۸). تأثیرات ساسانی تقریباً در تمام کاخ‌های اموی همچون قصر الحیر^۱، مِشْتی، خَرِبَةُ الْمَفْجَر و قُصیرِ عَمْرَه^{۱۱} به‌چشم‌می‌خورد (تالبوت رایس، ۱۳۷۵: ۲۶-۱۹؛ تولایی خوانساری، ۱۳۸۸: ۹۲ و ۹۳). هر چند تأثیر هنرهای روم مسیحی بر هنر اموی افزون‌بر هنر ساسانی است (علام، ۱۳۸۲: ۳۶). هنر اموی ترکیبی از هنر اسلامی، بیزانسی و ساسانی است که نمود ساسانی آن در کاخ‌های امویان بیشتر دیده‌می‌شود.

باد به‌اهتزاز درآمده‌است. این پدیده را در بشقاب سیمینی زرانودود دیگری محفوظ در گالری فریر بنیاد اسمیت سوئیس^۹ که در آن شاپور دوم در حال شکار گراز است نیز، می‌توان مشاهده‌نمود (اتینگهاوزن، ۱۳۷۹: ۱۱۷).

- از ابتدا به انتها پهن‌شدن

تمامی نوارهای ساسانی در آن قسمتی که به افراد یا اشیای گرهمی‌خورند، باریک و رفته‌رفته در انتها که به‌اهتزاز درآمده‌اند، پهن‌تر هستند.

تأثیر نوارهای ساسانی بر هنر اسلامی

با استیلای اعراب بر ایران، هنر دوران ساسانی نه تنها واژگون نشد بلکه تا چند سده به‌صورت آشکار به حیات خود ادامه‌داد. دلایل گوناگونی به این مهم دامن زدند. جدا از غنا و گستردگی هنر ساسانی، «همان محدودیت‌هایی که اسلام سنتی در مورد پاره‌ای از مقولات هنری مقدرداشت خود به برقراری درون‌مایه‌های هنری پیش از اسلام منجر شد چراکه اگر دین جدید هنرمندان را در خدمت خود می‌گرفت که به طراحی نمادهای دینی بپردازند، در اندک مدتی هنرمندان از آداب و رسوم خود غافل می‌ماندند» (اکرم، ۱۳۸۷: ۱۰۸۳). گاه همان مفاهیم و نقوش ساسانی بطور مستقیم و گاه با رنگ و لعابی اسلامی به‌کاربرده می‌شد. این تأثیر عمیق هنر ساسانی بر هنر اسلامی از همان ظهور اسلام، آغاز و تا پایان سلجوقیان ادامه‌داشت. «میراث ساسانی و آسیای میانه به

تصویر ۳. فیروزآباد، فارس، از راست: اردوان پنجم در حال واژگونی، اردشیر اول، وزیر پارتی در حال واژگونی، شاپور اول؛ سربازی ساسانی که گردن سربازی پارتی را با دست گرفته‌است (هرتسفلد، ۱۳۸۱: ۳۱۴).

تصویر ۵. طاق بزرگ بستان، از راست: میترا، پیروز اول و آناهیتا (سرفراز و فیروزمندی، ۱۳۸۱: ۲۹۴).

تصویر ۴. طاق بستان، از راست: اهورامزدا، اردشیر دوم و میترا با برسمی در دست (سرفراز و فیروزمندی، ۱۳۸۱: ۲۹۶).

دلایل تأثیر طرح‌های ساسانی در دوران امویان

- ایران ساسانی همراه با فرهنگ و هنر خاص خود، تحت سیطره مسلمانان درآمد و به‌ناچار هنر غنی ساسانی بر مسلمانان تأثیر گذاشت.
- هنر ساسانی مستقیماً ادامه‌یافت و به هنر اسلامی منتقل شد. هنرمندان گاهی عین نقش‌های قبلی را کار کردند و گاهی هم آن را تغییر دادند و بدین ترتیب سبک خاصی را به‌وجود آوردند.
- «پس از انتقال قدرت از ساسانیان به امویان، آنها اجازه ادامه کار را به آتلیه‌ها و کارگاه‌های محلی دادند.» (طاهری، ۱۳۸۸: ۱۶).
- فرهنگ و هنر درباری ساسانی با اعمال امویان مرتبط و مطابق بود. مضمون‌هایی همچون تفریح و تفنن درباری، ملازمان، رامشگران، خنیاگران، باده‌گساران، شکار و ... که مورد علاقه امویان بود، در نقوش هنر ساسانی به چشم می‌خورد (اتینگهاوزن، ۱۳۸۴: ۴۳).
- دور از ذهن نیست که کارگران و هنرورزان با تغییر موقعیت حاکمیت مهاجرت کرده یا به کار گرفته شده باشند.
- «تساویر در خربة المَفَجَر، قصر الخیر غربی و قَصیر عمرة بازتابی از مفهوم دقیق قدرت سلطنت است. این مفهوم یکی از مفاهیم شرقی ایام کهن بود.» (گرابر، ۱۳۷۶: ۳۳).
- خلفای اموی برای عینیت‌بخشیدن به این مفهوم، از هنر سلطنتی ساسانی که در سیطره حکومتشان قرار داشت، بهره بردند.
- «ایرانیان به داشتن باغ‌ها و کاخ‌ها پرآوازه گشته بودند و کارگران و باغبان‌های ایرانی شاید در برکشیدن خربة المَفَجَر همکاری کرده باشند.» (پرایس، ۱۳۹۱: ۱۶).

نوارهای ساسانی در دوران عباسیان

سلسله عباسی به دست *ابوالعباس عبدالله سفاح* سال ۷۴۹م. بنیان گذاشته شد و در سال ۱۲۵۸م. زمان حکومت *ابو احمد عبدالله المستعصم بالله* آخرین خلیفه عباسی، بنیانش از هم گسست. پایتخت عباسیان دو شهر بغداد و سامرا بود (Khalili, 2008: 18).

نوع معماری ساسانی اغلب در بیشتر بناهای سال‌های نخستین حکومت عباسی دیده می‌شود (برند، ۱۳۸۳: ۳۰). نمونه‌های تأثیر نوارهای ساسانی در هنر عباسی نیز، مشهود است. چنانکه در نقاشی دیواری مرمت‌شده‌ای در کاخ جوسق الخاقانی سامرا، مربوط به اوایل دوره عباسی (۹-۸۳۶م.) رقاصه‌های درباری‌ای دیده می‌شوند که حاشیه دایره شکل و لبه موج لباس آنها مطابق با هنر آسیای مرکزی است که احتمالاً غلامان

خلفای اموی در ساختن و آراستن کاخ‌ها، استفاده از اشیای گرانبه‌ها حتی در ضرب سکه، از پادشاهان ساسانی تقلید می‌کردند. از همین روست که بازتاب مستقیم هنر ایرانی پیشااسلامی را برای نمونه در دیوارنگاره‌های قصر الخیر غربی دمشق می‌توان دید. این نقاشی‌ها حدود سال ۱۱۲ه.ق. / ۷۳۰م. اجرا شده‌اند. در یک صحنه، مردی سوار بر اسب سیاه در پی غزال‌ها می‌تازد و بر آنها تیر می‌اندازد (تصویر ۷). یکی از غزال‌ها بر زمین افتاده و دیگری سرش را به سوی شکار برگردانده است. بازنمایی کمان، ترکش، جامه و به‌خصوص نوار موج‌سربند شکارگر همانند آشنکاری با نقوش روی سیمینه‌های ساسانی دارد (پاکباز، ۱۳۸۴: ۴۸).

اگرچه چین‌های نوار این نقش برخلاف نمونه‌های ساسانی که در عرض و تمامی طول پارچه قرار می‌گرفتند، انتهای آن و در طول پارچه آمده‌اند لیکن بازهم به‌هتزاز درآمدن نوار و از ابتدا به انتها پهن شدن آن بیانگر ساسانی بودن آن است. حال آنکه دیگر عناصر متأثر از هنر ساسانی این نقش نیز کم نیست که از این جمله می‌توان به نوازنده، بادگسار بالای نقش، کماندار در حال شکار و خود مفهوم شکار اشاره نمود (برند، ۱۳۸۳: ۲۶).

تصویر ۶. بشقاب سیمین زراندود، موزه متروپولیتن نیویورک (محمدپناه، ۱۳۸۶: ۱۹۷).

تصویر ۷. نقاشی فرسکو، قصر الخیر غربی، سوریه، ۷۲۵م. (www.amolenuvolette.it)

حکومت آل بویه را به کلی منقرض کردند، طی مدت ۲۴۰ سال، ایران یک دوره رستاخیزی را گذرانید. دوره‌ای که حکومت‌های محلی با روح ملی آهسته آهسته در گوشه و کنار مملکت پیداشدند و کار بجایی کشید که بعضی از این پادشاهان محلی توانستند بخشی از قدرت باستانی ساسانیان را دوباره زنده‌سازند. چنانکه عضدالدوله دیلمی در سده چهارم ه.ق. برای نخستین بار بعد از سقوط یزدگرد سوم، خود را شاهنشاه ایران نامید (زرین کوب، ۱۳۸۶: ۲۳۱). از آنجا که تمام این حکومت‌ها همچون طاهریان، صفاریان، سامانیان، دیلمیان، آل زیار و آل بویه در محدوده‌های جغرافیایی ساسانیان زندگی می‌کردند و با روحی ملی مدعی احیای سنت‌های باستانی ایران (ساسانی) بودند بنابراین دور از ذهن نیست که امور آنها هم متأثر از هنر ساسانی باشد. هنر فلزکاری این دوره، ادامه فلزکاری ساسانی است حتی تا چند دوره بعد نیز فلزکاری ساسانی تأثیرگذار است. «استادان فلزکار ایرانی در این دوران اشیای فلزی را مبتنی بر هنرهای ساسانی می‌ساختند و ظروف را با مناظر بزم و رزم و شکار به حمایت و تشویق امیران محلی می‌آراستند.» (حیدرآبادیان و عباسی فرد،

تصویر ۸. شکارچی زن، کبی برداری از فرسکوی کاخ جوسق الخاقانی، سامرا، سده نهم میلادی (Ettinghausen, 1994: 125).

تصویر ۹. سینی نقره‌ای - طلائی، ایران، احتمالاً سده نهم میلادی (Hillenbrand, 1999: 47).

ترک آنها را به عراق آورده‌اند (Hillenbrand, 1999: 47). نواری که روی بازوهای رقصه‌ها موجود است آشکارا از ظروف ساسانی با نقش رقصنده یا آناهیتا اقتباس شده‌است (محمدپناه، ۱۳۸۶: ۱۹۹). در همین کاخ، نقش زنی شکارچی وجود دارد که حیوانی روبان به گردن را شکار کرده‌است (تصویر ۸). هرچند این نقش از بین رفته لیکن کپی برداری آن توسط هرتسفلد باقی مانده‌است. «در این کاخ، طراحی بسیار مختصر چهره‌ها به سبک نقاشی دیواری ساسانیان، کشیده و فربه، با چشم‌های درشت، دماغ‌های خمیده، لب‌های توپر و چانه‌های ناهنجار ترسیم شده‌است.» (برند، ۱۳۸۳: ۳۲). صرف نظر از چهره شرقی زن، حلقه مرواریدی که در پارچه‌های ساسانی به چشم می‌خورد اینجا نیز بر تاج زن، گردن شکار و دور کل اثر وجود دارد. به همین دلیل، روبان حیوان نیز بایستی از نوارهای ساسانی اقتباس شده باشد.

سینی نقره‌ای و طلائی که احتمالاً در سده نهم میلادی در ایران کار شده و متعلق به دوره عباسی است، به شدت تحت تأثیر هنر ساسانی است اما ناشیانه از آن اقتباس شده‌است (Hillenbrand, 1999: 48). در این نقش، شاه بر تختی با کوسن‌های خزما نشسته‌است. تاج، هلال ماه روی تاج و نوار تاج، ساسانی است و همانند ظروف اواخر دوره ساسانی فرشته‌ای، دیهیمی را که بر آن هلال ماه دیده می‌شود برای پادشاه بهارمغان می‌آورد حتی اشخاص درباری پایبند به سنت ایرانی، دهان خود را پوشانده‌اند تا نفسشان مستقیماً به پادشاه بر خوردنکند (تصویر ۹). در اینجا نیز نوار سر پادشاه، به اهتزاز درآمده و از ابتدا به انتها پهن شده‌است.

دلایل تأثیر طرح‌های ساسانی در دوران عباسی

- جابجایی قدرت از امویان به عباسیان با کمک ایرانیان به ویژه ابومسلم خراسانی تحقق پذیرفت.
- امیران ایرانی در دربارهای عباسی نقشی کلیدی داشتند.
- پایتخت عباسیان بغداد نزدیک شهر تیسفون (مدائن) که زمانی پایتخت ساسانیان بود و مرکز فرهنگی و هنری آن کشور قلمداد می‌شد، قرار گرفت.
- هنر اسلامی در خلال تکامل تدریجی‌اش تا پدید آمدن یک زیبایی‌شناسی مستقل و مجزای اسلامی، به هنر بنیادین ایرانی نیاز داشت (اتینگهاوزن، ۱۳۷۶: ۳۹).
- رسوم ایرانی چنان مورد توجه عباسیان بود که آنها حتی نوروز را هم جشن می‌گرفتند (هیلن برند، ۱۳۸۶: ۳۹).

نوارهای ساسانی در حکومت‌های محلی ایرانی

از سال ۵۲۰۵ ه.ق. که حکومت طاهریان در خراسان از سر گرفته شد تا ۴۴۷ ه.ق. که سلاجقه بر بغداد مسلط شدند و

خراسان قائد ابومنصور بختگین است که با مرگ وی در سال ۳۳۹ ه.ق. / ۹۶۱ م. تولید این نوع پارچه‌ها متوقف شد (اتینگهاوزن، ۱۳۸۴: ۳۲۱). ابومنصور یکی از مأموران عالی‌رتبه دربار سامانی بود (شراتو، ۱۳۷۶: ۷۰). اگرچه نوارهای گردن شترها در این پارچه چکیده شده لیکن همانند نمونه‌های ساسانی خود از ابتدا به انتها پهن تر شده و در پشت حیوان به‌هتزاز درآمده است.

- دلایل تأثیر طرح‌های ساسانی در زمان سامانیان

- سامانیان با روش اظهار اطاعت و انقیاد نسبت به خلافت، امکاناتی برایشان فراهم شد که چیزی از فرهنگ گذشته ساسانی را که می‌شد در حوزه اسلام قرارداد و با اسلام منافاتی نداشت، احیا کنند (زرین کوب، ۱۳۸۶: ۲۳۹). افزون بر اینکه سامانیان مدعی بودند که از خاندان ساسانی هستند، هنر آنها نوعی خوی اشرافی داشت و به روح ملی و آئین باستان ایرانی - ساسانی توجه می‌کرد چنانکه شاهنامه فردوسی در همین ایام نوشته شد.

- خاندان سامانی آنچنان با فرهنگ ساسانی درارتباط بودند که پیش از اسلام، آئین زرتشتی داشتند و خود را از اعقاب آنها می‌دانستند.

- سامانیان نام خود را از سامان خداه گرفتند. سامان خداه، عضوی از اعضای اشرافیت زمیندار باستانی ایران بود که ادعایش از اعقاب بهرام چوبین شاه معروف ساسانی است (شراتو، ۱۳۷۶: ۴۸).

- نوارهای ساسانی در دوران آل بویه

آل بویه خانواده‌ای از رهبران نظامی شیعه دیلمستان و مدعی بودند که از تبار پادشاهان ایران باستان هستند. آنها

۱۳۸۸: ۵۹). ابریقی متعلق به همین دوره در موزه ارمیتاژ^{۱۲} نگهداری می‌شود که نه تنها از نظر شیوه ساخت بلکه از لحاظ فرم و نقش نیز تأثیرپذیرفته از ظروف ساسانی است. نقش پرندهای روی این ابریق به صورت متقارن دو طرف گیاهی ترسیم شده است که بر پارچه‌های ساسانی هم قابل مشاهده است. «حالت تقارن کاملی که در تزئین این ظرف اسلامی دیده می‌شود در آثار دوره ساسانی رعایت گردیده به خصوص دو مرغ طرفین یک گیاه که از نقوش مخصوص دوران قبل از اسلام است.» (زمانی، ۱۳۹۰: ۱۷۴-۱۷۰). بر گردن پرند، نواری به چشم می‌خورد که کاملاً برگرفته از نوارهای ساسانی است. جالب توجه است که هرچند فضای بین گردن و دم پرند بسیار اندک است لیکن هنرمند صنعتگر خود را ملزم دانسته که نوار را چون نوارهای ساسانی موج و به‌هتزاز درآمده، ترسیم کند (تصویر ۱۰).

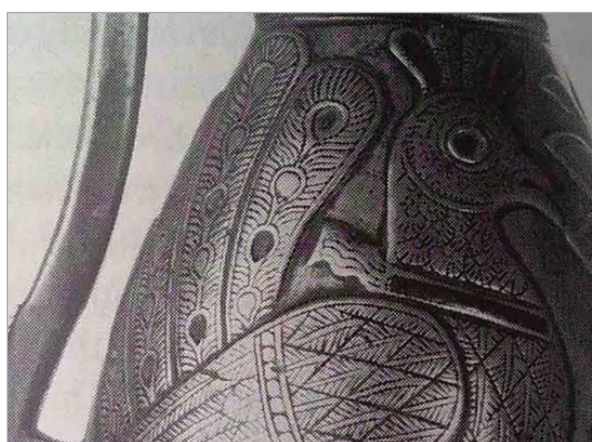
نظر به اینکه دو دوره سامانیان و آل بویه نسبت به دوره‌های دیگر بیشتر تحت تأثیر هنر ساسانی قرار گرفته‌اند بنابراین در این بخش به این دو دوره پرداخته خواهد شد.

- نوارهای ساسانی در زمان سامانیان

سامانیان در سال ۳۸۹-۲۶۰ ه.ق. / ۹۹۹-۸۷۴ م. با لقب امیر با نام خلفا و به کام خود، در نیمه اول سده چهارم ه.ق. بر منطقه وسیعی از شرق ایران حکومت کردند (شراتو، ۱۳۷۶: ۴۸). طرح و ترکیب بندی نقش مایه‌های پارچه معروف کلیسای سن ژوزه^{۱۳} در نزدیکی کان که هم‌اکنون در موزه لوور^{۱۴} نگهداری می‌شود (تصویر ۱۱) همچون نقش طاووس در یکی از زوایای دایره‌ای و حاشیه‌پردازی نقوش قلب و نوار بلند آویخته شده از گردن شتران، همگی یادآور سنت هنر نساجی ساسانی است. نامی که روی این پارچه‌ها بافته شده نام امیر

تصویر ۱۱. ابریشم آریبافت زمینه بنفش با کتیبه‌ای به نام قائد ابوالمنصور بختگین، موزه لوور، احتمالاً از خراسان، سده چهارم ه.ق.، درازا ۹۳ سانتی متر (پوپ، ۱۳۸۷: ۹۸).

تصویر ۱۰. ابریقی از جنس برنز مس کوب، موزه ارمیتاژ لنینگراد، مکشوفه از ایران، احتمالاً سده دهم میلادی (Ettinghausen, 1994: 236).

پایدار همراه با زنده‌ساختن حکومتی مانند ساسانیان در خاطر بسیاری از داعیه‌داران این دوره همچون گیل، دیلم و طبری شکفت. طبیعی است که فرهنگ و هنر ساسانی نیز مد نظر قرار گیرد.

سلجوقیان

صفحه‌ای از کتاب "الترباق" متعلق به سال ۵۹۶ ه.ق. در پاریس نگهداری می‌شود که بر آن نگاره‌ای مربوط به دوران سلجوقیان نقش شده است (هیلن برند، ۱۳۸۶: ۱۲۵). هرچند این نگاره انعکاسی آشکار از شمایل‌نگاری بودایی دارد لیکن نوارهایی که از هاله گرد سر شخص به بالا رفته و به پائین برگشته‌اند، به نوارهای خسروپرویز شبیه است (تصویر ۱۳). اینها بسیار شبیه به نقوش صور فلکی زنانه در دست‌نوشته صوفی متعلق به اوایل سده پنجم ه.ق. هستند و دراصل، از دیهیم‌های رقاصه‌های منقور بر ظرف نقره‌ای متعلق به اواخر دوران ساسانیان اقتباس شده‌اند (غیبی، ۱۳۸۵: ۳۴۷). اگرچه برخی مؤلفه‌های نوارهای ساسانی اینجا نیز به چشم می‌خورد لیکن این نوارها کم‌کم هویتی مخصوص به خود را یافته‌اند که به صراحت دوره‌های قبل نمی‌توان گفت که این نوار، ساسانی است. از همین روست که در دوره‌های بعد اقتباسی آشکار از نوارهای ساسانی وجود ندارد.

می‌توان گفت که هنر سلجوقی متأثر از هنرهای ترکی، ایرانی، بیزانسی و بودایی، هنری مخصوص به خود را به وجود آورد که اگرچه مؤلفه‌هایی از هنرهای نام‌برده در آن دیده می‌شود لیکن در آن ادغام شد. چنانکه نوارهای ساسانی نیز بر نوارهای سلجوقی تأثیر گذاشت اما آنقدر هویتی مخصوص به خود را یافت که به سختی قابل تشخیص است. پس از سلجوقیان هم، تأثیرات ساسانی و نوارهای آن در هنر اسلامی محوگشت.

تصویر ۱۳. برگی از کتاب الترباق در پاریس، ۱۱۹۹ م/۵۹۶ ه.ق. (Hillenbrand, 1999: 126).

درابتدا، بر چند استان چیرگی یافتند و سپس زمام خود بغداد را نیز به دست گرفتند. هرچند به خلیفه اجازه دادند تا نام و مقامش را حفظ کند لیکن قدرت واقعی حکومت را خود در اختیار داشتند (کوززین، ۱۳۸۶: ۱۰۴).

نقشی از شکار و سوار روی پارچه‌ای که احتمالاً مربوط به دوره آل‌بویه است اما با تزئین و تجرید بیشتر، کاملاً در امتداد هنر ساسانی است (تصویر ۱۲). این نقش به صورت متقارن در دو طرف درخت زندگی است و شکارچی سوار بر حیوانی بالدار است (خزائی، ۱۳۸۵: ۸۵). نقش قوچ که در آثار ساسانی به وفور یافت می‌شود و نمادی از فرّه ایزدی است اینجا نیز به چشم می‌خورد. سوار، تاجی کاملاً ساسانی بر سر دارد که شامل دو بال در دو طرف هلال ماه و گوی است. نوارهای به اهتزاز درآمده در پشت سر سوار نیز از نمونه‌های ساسانی کپی شده‌اند و تمام ویژگی‌های نوارهای ساسانی را دارند. حتی فرم بال حیوان هم از نمونه‌های ساسانی اقتباس شده است و تقارنی که در طرح پارچه است، گواهی دیگر بر تأثیر هنر ساسانی است. شاید بتوان گفت تنها عنصری که آشکارا این نقش را در حوزه هنر اسلامی قرار می‌دهد، دم حیوان است که به شکل اسلیمی درآمده است.

- دلایل تأثیر طرح‌های ساسانی در دوران آل‌بویه

- فرقه‌های مذهبی به‌ویژه علویان که در دوره خلفای بنی‌امیه و بنی‌عباس مورد شکنجه و فشار بودند، خراسان را مرکز فعالیت‌های علمی، مذهبی و فرهنگی خود قرار دادند و این دوره و این مرکز به‌عنوان رنسانس ایرانی-اسلامی درآمد. خراسان حتی زمان سامانیان نیز جایگاه امن تمام مشرب‌های دینی و فکری قرار گرفت (خزائی، ۱۳۸۵: ۸۰).
- پس از ورود اسلام به ایران، اندیشه ایجاد یک قدرت

تصویر ۱۲. پارچه‌ای با نقش شکار در مجموعه سابق محبوبیان از دوره آل‌بویه، سده چهارم ه.ق. (خزائی، ۱۳۸۵: ۸۵).

نتیجه‌گیری

در نهایت آنچه پس از بررسی‌های لازم به دست می‌آید این است که نوارهای ساسانی، عنصری نمادین در هنر این دوره به‌شمار می‌روند چراکه دارای چند ویژگی اصلی همچون مختص خاندان سلطنت بودن، تقدس، موج و به‌هتزاز درآمده و از ابتدا به انتها پهن شدن هستند. این ویژگی‌ها در راستای نشان دادن جایگاه مقدس پادشاه است و کاملاً مختص هنر ساسانی است تا آنجا که می‌توان این نوارها را به‌عنوان شاخصی برای تشخیص هنر ساسانی به‌کاربرد. چنانکه با تشخیص چنین نوارهایی در یک نقش، آن نقش ساسانی یا متأثر از ساسانیان است. ویژگی‌های ظاهری نوارهای ساسانی در دوران اسلامی تکرار شده‌اند بدین شکل که نوارهای اسلامی نیز موج و به‌هتزاز درآمده ترسیم‌شده و از ابتدا به انتها پهن هستند و هنرمند یا صنعتگر خود را ملزم به انجام آنها می‌دیده‌است. تاجائی که در مواقعی نقوش عیناً کپی شده‌اند هرچند در مواردی، چین‌های نوار برخلاف ساسانیان در طول نوار نقش شده‌است. ویژگی‌های غیرظاهری نوارهای اسلامی نیز کاملاً در امتداد ویژگی‌های نوارهای ساسانی است تنها مفهوم پادشاه به خلیفه، امیر یا صاحب منصبی تغییر یافته‌است. در هر حال، تقدس و جایگاه ویژه این نوارها در دوران اسلامی نیز حفظ شده‌است.

از همان ابتدای حکومت‌های اولیه اسلام، نوارهای ساسانی بر جهان اسلام و هنر سده‌های آغازین اسلام تأثیر گذاشت. در این میان امویان، عباسیان و حکومت‌های محلی ایران مانند سامانیان و آل بویه بیشترین سهم را دارند و در زمان سلجوقیان هم، از شدت این تأثیرات کاسته‌شد. تمام این حکومت‌ها یا خوی سلطنتی داشتند یا در اندیشه احیای پادشاهی باستان بودند که این دقیقاً در راستای ویژگی مختص خاندان سلطنت بودن نوارهای ساسانی است و نشان می‌دهد که چرا این حکومت‌ها از چنین نمادهایی استفاده کرده‌اند. به‌کارگیری صحیح این نوارها در نقوش اسلامی گواه این موضوع است که هنرمند اسلامی یا بانیان این هنر، جایگاه و کاربرد این نوارها را دریافته بودند و آن را به‌کار می‌بستند و این، مهم‌ترین دلیل تأثیر نوارهای ساسانی بر هنر اسلامی است.

پی‌نوشت

- ۱- این تعریف در فرهنگ فارسی معین و لغت‌نامه دهخدا آورده‌شده (معین، ۱۳۶۴: ۱۶۰۳؛ دهخدا: ۱۳۶۵، ۶۱۵) که در اصل از فرهنگ یونانی-انگلیسی لیدل واسکات گرفته شده‌است (برهان، ۱۳۶۲: ۹۲۱).
- ۲- Ribbon، از آنجایی که "روبان" کلمه‌ای انگلیسی است در تمام متن بجای آن از کلمه "نوار" استفاده شده‌است.
- ۳- نمونه‌هایی از این حیوانات که می‌توان از آنها نام‌برد شامل اسب بالدار، قوچ (ریاضی، ۱۳۸۲: ۳۴۷ و ۳۴۸)، اسب پادشاه و پرندگانی که اردک، خروس و طاووس نامیده‌شده‌اند و به‌عنوان قاصدانی از سوی خدایان بخت و اقبال، غالباً پارچه‌های ساسانی را تزئین کرده‌اند، هستند (Harris, 2004: 69&70).

- 4- Valerian
- 5- Kartir
- 6- Naresh

۷- طاق بزرگ بستان متعلق به پیروز اول است و نقش آن خسروپیروز نیست (موسوی حاجی، ۱۳۸۷: ۹۲).

- 8- Metropolitan
- 9- Freer Gallery of Art

۱۰- قصر الحیر غربی، میان شهر دمشق و تدمر و قصر الحیر شرقی در یکصد کیلومتری شمال شرقی پالمیرا واقع در سوریه کنونی است.

۱۱- کاخ‌های مِشْتی، خَرِبَةُ الْمَفْجَر و قَصیر عَمْره واقع در اردن امروزی است.

- 12- Hermitage
- 13- San Jose
- 14- Louvre

منابع و مأخذ

- اتینگهاوزن، ریچارد (۱۳۷۶). هنر عباسی، مجموعه تاریخ هنر ایران: هنر اموی و عباسی، ترجمه یعقوب آژند، تهران: مولى.
- اتینگهاوزن، ریچارد و یارشاطر، احسان (۱۳۷۹). اوج‌های درخشان هنر ایران، ترجمه روئین پاکباز و هرمز عبدالهی، تهران: آگه.
- اتینگهاوزن، ریچارد و گرابر، آگ (۱۳۸۴). هنر و معماری اسلامی (۱) ۶۵۰-۱۲۵۰، ترجمه یعقوب آژند. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت).
- اکبرزاده، داریوش (۱۳۸۵). کتیبه‌های پهلوی، تهران: پازینه.
- اکرم، فیلیس (۱۳۸۷). مباحثی چند در نگاره‌پردازی آغازین؛ سیری در هنر ایران، ترجمه پرویز مرزبان، تهران: علمی و فرهنگی.
- برند، باربارا (۱۳۸۳). هنر اسلامی، ترجمه مهناز شایسته‌فر، چاپ اول، تهران: مؤسسه مطالعات هنر اسلامی.
- برهان، محمدحسین بن خلف تبریزی (۱۳۶۲). برهان قاطع، به کوشش محمد معین، ج ۲، تهران: امیرکبیر.
- پاکباز، روئین (۱۳۸۴). نقاشی ایران، تهران: زرین و سیمین.
- _____ (۱۳۸۵). دایره‌المعارف هنر، تهران: فرهنگ معاصر.
- پرایس، کریستین (۱۳۹۱). تاریخ هنر اسلامی، ترجمه مسعود رجب‌نیا، چاپ پنجم، تهران: امیرکبیر.
- پوپ، آرتور اپهام (۱۳۸۷). سیری در هنر ایران، ترجمه پرویز مرزبان، تهران: علمی و فرهنگی.
- تالبوت رایس، دیوید (۱۳۷۵). هنر اسلامی، ترجمه ماه‌ملک بهار، چاپ اول، تهران: علمی و فرهنگی.
- تولایی خوانساری، حسین (۱۳۸۸). تأثیر هنر معماری بیزانس و ساسانی بر معماری دوره اموی، کتاب ماه هنر، (۱۳۸)، ۸۶-۹۵.
- چراغعلی گل، سمیه (۱۳۸۹). تداوم نقوش ساسانی در نگارگری مکتب شیراز، پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد، تهران: دانشگاه الزهرا (س).
- حیدرآبادیان، شهرام و عباسی‌فرد، فرناز (۱۳۸۸). هنر فلزکاری اسلامی، چاپ دوم، تهران: سبحان نور.
- خزائی، محمد (۱۳۸۵). نقش تزئینات هنر ساسانی در شکل‌گیری هنر اسلامی ایران در سده‌های سوم تا پنجم هجری، فصلنامه نگره، (۲ و ۳)، ۷۷-۸۷.
- _____ .نقش سنت‌های ساسانی در شکل‌گیری هنر اسلامی در سده‌های سوم تا پنجم، www.noormags.com (بازیابی‌شده در تاریخ ۲۵ خرداد ۱۳۹۱).
- _____ . بازتاب مؤلفه‌های ایرانی در روند شکل‌گیری فرهنگ و هنر اسلامی ایران در سده‌های سوم تا پنجم هجری، www.sid.ir. (بازیابی‌شده در تاریخ ۶ دی‌ماه ۱۳۹۰).
- _____ (بازیابی‌شده در تاریخ ۱۵ اردیبهشت ۱۳۹۳) www.amolenuvolette.it
- دهخدا، علی‌اکبر (۱۳۶۵). لغت‌نامه، ج ۲۴، تهران: مؤسسه لغت‌نامه دهخدا.
- رجبی، پرویز (۱۳۸۳). هزاره‌های گم‌شده، تهران: توس.
- رضایی، فخری (۱۳۸۷). تأثیر شاخصه‌های معماری ساسانی بر مساجد ایرانی تا قرن پنجم هجری، پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد، اصفهان: دانشگاه اصفهان.
- ریاضی، محمدرضا (۱۳۸۲). طرح‌ها و نقوش لباس‌ها و بافته‌های ساسانی، تهران: گنجینه هنر.
- زارع ابرقویی، احمد (۱۳۹۰). بررسی پیشینه نوارهای ساسانی و چگونگی تأثیر آن بر امپراطوری بیزانس و جهان اسلام، پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد، زاهدان: دانشگاه سیستان و بلوچستان.
- زرین‌کوب، عبدالحسین (۱۳۸۶). آشنایی با تاریخ ایران، تهران: سخن.
- زمانی، عباس (۱۳۹۰). تأثیر هنر ساسانی در هنر اسلامی، تهران: اساطیر.
- سرفراز، علی‌اکبر و فیروزمندی، بهمن (۱۳۸۱). باستان‌شناسی و هنر دوران تاریخی ماد، هخامنشی، اشکانی، ساسانی، تهران: عفاف.

- شراتو، امبرتو (۱۳۷۶). هنر سامانی، مجموعه تاریخ هنر ایران: هنر سامانی و غزنوی، ترجمه یعقوب آژند. تهران: مولی.
- صوفی، عبدالرحمن بن عمر (۱۳۸۹). صور الکواکب، ترجمه محمدبن محمد نصرالدین طوسی، تهران: ققنوس.
- طاهری، علیرضا (۱۳۸۸). تأثیر شکل سیمرغ ساسانی بر روی هنر اسلامی، بیزانس و مسیحی، هنرهای زیبا- هنرهای تجسمی، (۳۸)، ۲۴-۱۵.
- علام، نعمت اسماعیل (۱۳۸۲). هنرهای خاورمیانه در دوران اسلامی، ترجمه عباس تفضلی، مشهد: آستان قدس رضوی.
- غیبی، مهرآسا (۱۳۸۵). هشت هزار سال تاریخ پوشاک اقوام ایرانی، تهران: هیرمند.
- فریدنزاد، شروین (۱۳۸۴). اسب و سوار در هنر ساسانی، کتاب ماه هنر، (۸۹ و ۹۰)، ۱۵۴-۱۴۸.
- کورزین، فیلیس (۱۳۸۶). امپراطوری اسلامی، ترجمه مهدی حقیقت‌خواه، تهران: ققنوس.
- گرابر، الگ (۱۳۷۶). هنر اموی، مجموعه تاریخ هنر ایران: هنر اموی و عباسی، ترجمه یعقوب آژند، تهران: مولی.
- محمدپناه، بهنام (۱۳۸۶). کهن دیار، تهران: سیزان.
- معین، محمد (۱۳۶۴). فرهنگ فارسی معین، ج ۲، چاپ هفتم، تهران: امیرکبیر.
- موسوی حاجی، سیدرسول (۱۳۸۷). تأملی دیگر در اثبات هویت واقعی و محتوای تاریخی نقش برجسته‌های تاق بزرگ بستان، هنرهای زیبا، (۳۵)، ۹۲-۸۵.
- هرتسفلد، ارنست (۱۳۸۱). ایران در شرق باستان، ترجمه همایون صنعتی‌زاده، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- هرمن، گ. (۱۳۷۴). هنر ساسانیان، هنرهای ایران، ترجمه پرویز مرزبان، گردآوری ر. دبلیو فریه، تهران: فرزانه.
- هیلنبرند، رابرت (۱۳۸۶). هنر و معماری اسلامی، ترجمه اردشیر اشراقی، تهران: روزنه.
- Ettinghausen, R. & Grabar, O. (1994). *The Art and Architecture of Islam: 650-1250*. New Haven and London: Yale University Press.
- Harris, J. (2004). *5000 Years of Textiles*. London: British Museum.
- Hillenbrand, R. (1999). *Islamic Art and Architecture*. London: Thames and Hudson.
- Khalili, N. (2008). *Visions of Splendor in Islamic Art and Culture*. London: Worth Press.